

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 229. Ad quid teneatur, qui falsò detraxit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

verbis uti, v. g. dicere se malè locutum esse, se fecisse injuriam, se deceptum esse, nempe errore pratico, homines sæpe mentiri talia dicendo, se non posse quidquam asserere de alterius crimen &c., si tamen audientes adverterent hoc fieri ideo, ut reparetur fama, melius esset aliter compensare, v. g. laudando in aliis virtutibus, vel quovis alio modo ingenerando bonam opinionem de persona læsa, aut etiam honorando, uti habent Leff. & Lugo d. 15. n. 33., ea enim nunc est calliditas hominum, ut suspicentur ejusmodi retractationes, in quibus aliquis dicere non audet se dixisse falsum, fieri tantum eo fine, ut satisfiat conscientiæ, hinc pergunt credere fuisse verum: interim tamen debet detractor manere paratus ad revocandum, prout salvâ veritate poterit, si hoc fuerit necessarium ad reparationem famæ læsæ. Videri possunt Dian. p. 3. t. 5. R. 30. & p. 11. t. 6. R. 57. Dicast. d. 12. à n. 261. Steph. t. 4. d. 6. n. 44. Spor. in Dec. t. 5. c. 4. n. 92.

1248 *Q. 229. Ad quid teneatur, qui falso detraxit.*
*R. Tenetur, per se loquendo, retractare tali modo, qui sit efficax ad reparandam stabiliter famam alterius, etiamsi deberet dicere se mentitum esse, idque juramento firmare, etiam adhibitis testibus, aliisque quamvis extraordinariis mediis, ita cum communi Lugo à n. 24. *fls. t. 4. d. 2. n. 109.*, partim contra *Fabrum*, qui dicit non teneri addere juramentum, partim contra utrumque *Nav. Rodriq.* Dicast. n. 259. Spor. n. 89., qui dicunt non teneri adhibere testes, partim contra *Leff.*, qui dicit non teneri nisi ad summum adhibere juramentum & testes, non autem alia extraordinaria media, quod etiam videtur innuere*

nuere *fls.*, sed ratio nostra est, quia diffamatus
habet jus ad famam suam recuperandam, ergo
diffamans tenetur adhibere media necessaria ad
illam reparandam, ergo si ordinaria non suffici-
ant, tenebitur etiam ad extraordinaria, malitia
enim sua imputare debet, quod sibi imposuerit
illud onus. *Dixi 1.*, per se loquendo, nam pos-
sunt esse causæ excusantes, v. g. si deberet ipse
longè majorem infamiam subire: attamen non
excusatur, si deberet subire tantum æqualem,
quia æquius est, ut nocens quam ut innocens pa-
tiatur illud damnum, secundum dicta n. 368.
Dixi 2. Ad reparandam stabiliter, nam si Auditores
primò crediderint retractanti, postea autem
mutatâ mente redeant ad primam malam op-
inionem, tenebitur iterum hanc tollere, prout
poterit, quia hoc damnum famæ adhuc respicit
primum delictum veluti suâ causam, uti recte
Lugo n. 28.

Obj. Per juramentum dedit majus motivum,
ut credatur retractationi, quam per locutionem
suam dederit, ut crederetur detractioni, ergo si
audientes non credant juramento, non est de-
tractioni imputandum sed audientium malitiæ.
R. Imputandum esse principaliter detractioni
præteritæ, partialiter tamen etiam malitiæ au-
dientium, qui ideo etiam obligantur deponere
malam opinionem: cum quo stat, quod detractor
pergit obligari ad hoc ipsum procurandum,
cum opinionem illam injustè causârit.

Q. 230. *Ad quid teneatur Caius, qui, ut impedi- 1249*
ret Titium ab officio, quo erat indignus, publicè diffa-
mavit eum, cum satis fuisset diffamare privatim. *R.*
Non tenetur reparare damna Titio ideo causata,

Ddd 5 quod